

Spørgsmaalet om Kommunernes Ret i saa Henseende ikke været rejst — men det er jo rejst specielt af de Herrer Socialdemokrater — havde jeg ikke haft det mindste imod i Overenssømmelse med Ministeren at blive staaende ved det oprindelige Forslag. Den højtærede Minister udtalte det samme for nylig for sit Vedkommende. Der var da ikke rørt det mindste ved Kommunernes Stilling i saa Henseende. Kommunerne kunde fremdeles uden at spørge, med Ministerens stiltiende Samtykke, bevilge saa store Beløb, som de fandt hensigtsmæssigt. Men efter at Spørgsmaalet om Kommunernes Ret eller ikke Ret er rejst, forekommer der mig at være al Grund til at tage mod Lovforslaget, som det foreligger. Der er da her i hvert Fald noget bestemt. Naar man holder sig inden for disse bestemte Rammer, kan Ministeren ikke sætte sig imod det, saa har Kommunen Ret til at bevilge et vist Beløb.

Jeg vil af disse Grunde og ogsaa af de Grunde, den højtærede Minister anførte, meget anbefale ærede Medlemmer at stemme mod det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. Christensen).

Hvis jeg yderligere maa tilføje, hvad jeg anser for det Resultat, der er naaet ved de Forhandlinger, vi have haft, ikke alene i denne Vinter men i et Par Samlinger i Forvejen angaaende Spørgsmaalet om Skolebespisning, vil jeg sige — og det er i Overenssømmelse med, hvad jeg sagde for et Øjeblik siden — at der er naaet det, at nu kan en Kommune, saavel en Købstad som en Landkommune, inden for visse bestemte Rammer yde Bidrag til Bespisning af Skolebørn, vel at mærke, naar der er saa megen Interesse hos private, at de sætte sig i Spidsen for Sagen og i det hele yde Bidrag dertil. Det kan siges, at det ikke er noget særlig stort, der er naaet, men det er i alt Fald et Fremskridt, og naar der i det ærede Medlems Udtalelser syntes at være en Formodning om, at Interessen blandt Beboerne blev svækket, naar man vedtog et Lovforslag som dette, maa jeg sige, at jeg synes det modsatte maatte være Tilfældet. Netop det, at det er en Betingelse for, at der i det hele taget kan ske noget, at private tage sig af Sagen, synes at være en Appel til det private Initiativ.

Jeg kan, som sagt, indrømme, at det ikke er noget overmaade stort, der er naaet, men det er i al Fald naaet, at man nu har bestemte Rammer, inden hvilke

Kommunalbestyrelsen kan bevilge Beløb til Skolebespisningen og gøre det, uden at det over for Forældrene til de Børn, der nyde godt af Bespisningen, har Fattighjælps Virkninger. Det er jo den anden Side af Sagen, at ogsaa dette Spørgsmaal er klart. Der kan i den Henseende ikke blive nogen administrativ Afgørelse; nu er det slaaet fast, at Bespisningen inden for bestemte Rammer, ikke har Fattighjælps Virkninger. Ogsaa dette synes jeg, er et Fremskridt.

Jeg kan imidlertid føje til, at der endnu er noget, jeg ogsaa kunde have sat Pris paa var naaet. Hvor der af en eller anden Grund ikke er tilstrækkelig Interesse hos Befolkningen til, at det private Initiativ kan gøre sig saa stærkt gældende, at der dannes en Forening, som tager sig af Bespisningen, har Kommunerne efter dette Lovforslag ikke faaet Ret til at ordne en Skolebespisning. Med andre Ord: Det, som jeg i sin Tid — jeg har ikke læst mine egne Udtalelser igennem, men jeg tager vist ikke fejl, naar jeg siger det — lagde særlig Vægt paa at faa slaaet fast, dette at faa Skolebespisningen anerkendt saaledes, at den er en Skolesag og ikke noget, der staaar i nogen som helst Forbindelse med Fattigvæsen, Trang osv., det erkender jeg, er ikke naaet ved dette Lovforslag. Det er slaaet fast, at Ydelsen ikke skal have Fattighjælps Virkninger, men dette, at Skolebespisning er en Skolesag, og at de Udgifter, Kommunen finder det nødvendigt at ofre paa Skolebespisning — jeg skulde tro at det stod saaledes i det Lovforslag, jeg i sin Tid havde den Ære at være Ordfører for — opføres paa Regnskabet som Skoleudgifter, har man endnu ikke naaet. Det er en Opgave, som det er overladt Fremtiden at løse.

Med Ønsket om, at Resultatet af, at Loven træder ud i Livet, maa blive, at den, hvor der Grund til det, skaber Interesse for Skolebespisningen, saa at vi, naar vi igen faa fat paa Spørgsmaalet, kunne faa det løst fuldt ud tilfredsstillende paa den Maade, at det virkelig bliver givet, at Skolebespisning er en Skolesag og selvfølgelig under ingen Omstændigheder faar Fattighjælps Virkninger, maa jeg meget anbefale for det første at stemme mod det foreliggende Ændringsforslag og dernæst for den endelige Vedtagelse af Lovforslaget, som det foreligger fra Landstinget. Jeg anbefaler at gøre dette lille Skridt fremad.

Borgbjerg: Ved Behandlingen af Socialdemokratiets Bespisningsforslag i Vinter